

reeds de uitdrukking vindt van het *Koninkrijk Gods*. Dezelfde zaak, maar in eenigszins verschillende bewoordingen aangeduid. Nu is in de uitdrukking „*Koninkrijk Gods*”, de Koning met name genoemd; er is sprake van het Rijk, waarin God zelf Koning is; en had ook Mattheus dezen vorm van uitdrukking gekozen, dan zou vermoedelijk de figuurlijke opvatting nooit ingang hebben gevonden; en het is meer dan iets de uitdrukking, waarin: *van den hemel*, in plaats van: *van God*, geschreven werd, die tot deze figuurlijke opvatting geleid heeft. De bedenking, dat, zoo er sprake is van het *Koninkrijk Gods*, dit alzoo het Koningschap van Jezus niet in-, maar veeleer uit zou sluiten, houdt natuurlijk geen steek. Juist in het Koningschap van den Christus werkt en handhaaft zich het Koningschap van God. Veeleer ligt in deze uitdrukking van het *Koninkrijk Gods* de hogere strekking, om uit te spreken, dat het God zelf was, die in Christus tot ons zou naderen, en dat de Christus niet zijn zou een gewoon nakomeling van David, maar zulk een nakomeling, zulk een spruit van David, in wien het Eeuwige Woord, dat God en bij God was, zelf het vleesch, dat is onze natuur, en zulks uit het geslacht van David, zou aannemen.

Dit gaat terug op wat we reeds uiteen hebben gezet. Oorspronkelijk was er in Israël geen koning op aarde, omdat God zelf, in volstrekt theocratischen zin, de Koning van Israël was. Het was daarom afval van zijn God als zijn Koning, toen Israël in Samuël's dagen riep om een aardsch Koning. Saul viel dan ook, en eerst in David verwekte God zelf een Koningshuis, dat ten slotte weer in het Koningschap van God zelf uitvloeien, en alzoo den oorspronkelijken staat herstellen zou. Reeds de profetie had duidelijk voorzeggd, dat dit geschieden zou door een, die zelf „Raad, Sterke God” zou wezen, en als Immanuël in *zijn* heerschappij *God zelf* zou doen regeeren. Johannes' aankondiging, dat kort na zijn optreden, een volstreekte Theocratie weer zou opkomen, door het komen van het *Koninkrijk van God*, houdt dus in én een vervulling van de profetie, én tegelijk een tegenstelling met wat Israël verkeerdelijk begeerd